

**UCHWAŁA NR XXIII.123.2012
RADY MIEJSKIEJ W GUBINIE**

z dnia 29 lutego 2012 r.

w sprawie: programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na terenie miasta Gubina na lata 2012-2017

Na podstawie art.6 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Nr 180, poz.1493 z późn. zm.) oraz art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j.t.Dz.U.z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn.zm)

uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się "Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na terenie miasta Gubina na lata 2012-2017" w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Łukasz Ochotny

Załącznik do uchwały
Rady Miejskiej w Gubinie
Nr XXIII.123.2012

**GUBIŃSKI PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY
OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2012-2017**

Gubin, 2012

I WSTĘP

Relacje rodzinne mają wpływ nie tylko na model życia rodzinnego, ale przenoszą się na relacje i funkcjonowanie człowieka w innych płaszczyznach życia społecznego. Dlatego tak drastyczna forma zaburzenia tych relacji, jaką jest przemoc w rodzinie, w znaczący sposób rzutuje nie tylko na indywidualne ludzkie losy ale też na kondycję całego społeczeństwa.

Przepis art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zawierający ustawową definicję przemocy, określa ją jako „(...) jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób (...), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”. Pojęcie członka rodziny ustawodawca odnosi do osoby najbliższej w rozumieniu w art. 115 § 11 k.k., a nadto obejmuje nim także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą (art. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Ustawodawca uznając wagę zagrożeń będących następstwem stosowania przemocy w rodzinie naruszającej podstawowe prawa człowieka, a więc prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, uznał za konieczne podniesienie skuteczności jej przeciwdziałania oraz stworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy jako mechanizmu skoordynowanych działań na rzecz ofiar przemocy i jej sprawców w ich miejscu zamieszkania lub przebywania. Takie postrzeganie przeciwdziałania przemocy w rodzinie nakłada na gminę obowiązek skonstruowania programu, który będzie źródłem wskazań dla funkcjonowania systemu przeciwdziałania temu problemowi.

„Gubiński program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2012-2017” przewiduje współpracę wielu podmiotów w celu osiągnięcia strategicznego założenia programu, jakim jest **ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta Gubina**.

Podejmowane w ramach Programu działania z założenia mają wpływać na poprawę przepływu informacji oraz wymianę doświadczeń pomiędzy zaangażowanymi w jego realizację podmiotami. Przy opracowywaniu niniejszego Programu zostały wykorzystane dotychczasowe doświadczenia osób i instytucji zaangażowanych w pracę interwencyjną na rzecz rodziny i dziecka w rodzinie a także doświadczenia funkcjonującego na terenie miasta od kwietnia 2011r. zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Uwzględnione zostały również doświadczenia związane z wdrażaniem procedury „Niebieskiej Karty” zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r.

II PRAWO WOBEC PRZEMOCY W RODZINIE

Najważniejszym dokumentem w ustawodawstwie polskim, traktującym o podstawowych prawach człowieka jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej** z dnia 2 kwietnia 1997r., która w rozdziale drugim : „Wolności, Prawa i Obowiązki Człowieka i Obywatela” zapewnia każdemu nietykalność osobistą i cielesną. Konstytucja przyznaje każdemu prawo żądania od organów władzy publicznej szczególnej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.Nr 180, poz.1493 z późn. zm.) definiuje precyzyjnie pojęcie przemocy w rodzinie oraz określa szczególne zadania poszczególnych podmiotów w zakresie przeciwdziałania temu zjawisku. Na gminy ustawa nakłada zadania związane z tworzeniem gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

W związku z faktem, iż przemoc występuje bardzo często w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym odniesienia do tego problemu zawiera również **ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi** (Dz.U. z 2002r. Nr 147, poz.1231 z późn. zm.). Z mocy tej ustawy do zadań własnych gminy należy m.in. udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie. Możliwe działania na rzecz pomocy ofiarom przemocy domowej podejmowanych przez gminę to:

- 1) tworzenie i prowadzenie punktów informacyjno-konsultacyjnych, schronisk dla ofiar przemocy domowej, ośrodków interwencji kryzysowej, telefonów zaufania, programów środowiskowych,
- 2) inicjowanie powstawania i wspieranie organizacji społecznych pomagających ofiarom przemocy domowej, grup wsparcia dla ofiar przemocy domowej.

Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (j.t. Dz.U.z 2008r. Nr 115, poz.728 z późn.zm.) określa kompetencje jednostek i pracowników pomocy społecznej, których zadaniem jest udzielanie wszelkiej pomocy osobom i rodzinom dotkniętym problemem przemocy domowej. Przemoc w rodzinie jest jedną z przyczyn uzasadniających przyznanie pomocy społecznej.

W ramach swoich kompetencji i zadań pomoc społeczna m.in.:

- 1) przeprowadza wywiad środowiskowy umożliwiający diagnozę sytuacji rodziny lub osoby,
- 2) przygotowuje wszechstronny plan pomocy,
- 3) monitoruje efekty podjętych działań,
- 4) udziela szeroko pojętego poradnictwa lub wskazuje miejsca, gdzie można uzyskać taką pomoc,
- 5) informuje o możliwościach uzyskania pomocy w środowisku lokalnym,

- 6) może organizować i prowadzić np. punkty informacyjne, ośrodki pomocy, grupy wsparcia dla ofiar przemocy domowej.

Według polskiego prawa przemoc wobec najbliższych jest przestępstwem ściganym z urzędu i w zależności od tego czy ma charakter jednorazowy czy powtarzalny zagrożona jest karą określoną w różnych artykułach **kodeksu karnego**. Jeśli przemoc ma charakter ciągły jest kwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną, zgodnie z art.207 kodeksu karnego (Dz.U. z 1997r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), który stanowi:

§ 1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności do 3 miesięcy do 5 lat,

§ 2. Jeśli czyn określony w §1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat,

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w §1 lub § 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat.

Niniejszy Program w swoich celach ogólnych nawiązuje zarówno do Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie jaki i do Wojewódzkiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Na poziomie gminnym Program wiąże się z Gminną Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych oraz Miejskim Programem Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- 1) Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2005r. Nr 180, poz.1493 z późn. zm.)
- 2) Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2002r. Nr 147, poz.1231 z późn.zm.)
- 3) Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz.1484 z późn. zm.)
- 4) Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz.593 z późn. zm.)
- 5) Ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.)
- 6) Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz.U. z 2002r. Nr 7, poz.58 z późn. zm.)
- 7) Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004r. Nr 256, poz.2572 z późn. zm.)
- 8) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz.U.Nr 88, poz.553 z późn. zm.).

III PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE

Co to jest przemoc w rodzinie?

To zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienia i szkody.

Przemoc w rodzinie zawsze jest:

Intencjonalna - jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary.

Utrudnia samoobronę z uwagi na wyraźną asymetrię sił - w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy.

Rodzaje przemocy:

- Przemoc fizyczna, obejmująca działania bezpośrednie, które wyrządzają ból i cierpienie fizyczne. Jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie życia.
- Przemoc psychiczna, która jest bezpośrednim działaniem krzywdzącym, wykorzystującym mechanizm procesów psychologicznych. To zachowanie, którego celem jest umniejszenie poczucia własnej wartości ofiary, wzbudzenie w niej strachu.
- Przemoc seksualna, działająca w obszarze zachowań seksualnych, naruszającą intymność pożycia. To zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowanie jej seksualności.
- Przemoc ekonomiczna, dotycząca warunków materialnych, która opiera się na uzależnieniu ofiary od statusu materialnego sprawcy.
- Zaniedbywanie – niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych, medycznych i emocjonalnych osób zależnych, a także nie zapewnienie im podstawowych warunków bytowych.

Cykle i fazy przemocy w rodzinie:

Zjawisko przemocy w rodzinie nie jest jednorazowe. Znacznie częściej jest procesem o długiej nawet kilkuletniej historii. Ma tendencję do powtarzania się według zauważalnej prawidłowości. W cyklu przemocy występują trzy niezależne fazy, zmienne pod względem swej intensywności i czasu trwania:

- **Faza narastającego napięcia** – początkiem jest wzrost napięcia, narastają konflikty. Przyczyny nie zawsze pojawiają się w rodzinie, niekiedy drobne nieporozumienia powodują eskalację sytuacji konfliktowych. Pojawia się agresja. Ofiara stara się opanować sytuację – uspokaja sprawcę, spełnia wszystkie zachcianki, podejmuje działania aby uszczęśliwić sprawcę, powstrzymać przed wyrządzeniem krzywdy. Osoby, które są krzywdzone mogą odczuwać takie dolegliwości fizyczne jak: bóle żołądka, bóle głowy, bezsenność, utrata apetytu, apatia, mogą stać się nerwowe i niespokojne. To wynik narastającego napięcia, które po pewnym czasie może być nie do wytrzymania.

- **Faza ostrej przemocy** – tu następuje wybuch nagromadzonej agresji i wyładowanie jej. Skutki jakich ofiara doznaje to często podbite oko, połamane kości, obrażenia wewnętrzne, a nawet śmierć.
- **Faza miodowego miesiąca** – czas skruchy i okazywania miłości. Sprawca dopiero teraz dostrzega, że swoim zachowaniem, agresją skrzywdził kogoś mu bliskiego. Podejmowane są próby przeproszenia, załagodzenia sytuacji, staje się uczynny, kochający, sprawca usprawiedliwia swoje zachowanie często przekonując ofiarę, że był to jednorazowy incydent. Ofiara wierzy w te zapewnienia i zostaje. W tej fazie ofiara nie szuka pomocy. Niestety miodowy miesiąc szybko się kończy i często rozpoczyna się faza narastania napięcia. Ofiara nadal jest zatrzymana w cyklu przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz.

Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie:

Wiele środowisk nie reaguje na problem przemocy w rodzinie wyrażając w tym samym zgodę na przemoc. Jest to wynikiem funkcjonujących w świadomości społecznej mitów i stereotypów na temat przemocy, które pokazują fałszywy obraz tego problemu. Mity i stereotypy to kulturowo uwarunkowane, silne i często ponadczasowe przekonania gromadzące wiedzę i sposób rozumienia różnych wydarzeń danej społeczności, niesione przez pokolenia. Mity i stereotypy opisują „pożądane” relacje w rodzinie, wyznaczają role kobiecie, mężczyźnie, dzieciom, „wyjaśniają” samo zjawisko przemocy i „dają wskazówki” jak należy postępować wobec problemów rodzinnych. Stereotypy usprawiedliwiają stosowanie przemocy, przyczyniają się do ukrycia czy zbagatelizowania problemu, przez co utrudniają prawidłowe reagowanie na akty brutalności w rodzinie.

Wśród najbardziej utrwalonych w świadomości społecznej mitów i stereotypów na temat przemocy znajdują się następujące stwierdzenia:

- „w sprawy rodzinne nie należy się wtrącać”
- „przemoc dotyczy rodzin patologicznych, z tzw. marginesu”
- „najczęstszą formą przemocy jest bicie – nikt nikogo nie pobił, to nie było przemoc”
- „kobieta powinna wstydzić się, jeśli doznaje przemocy”
- „dla dobra dzieci powinno się znosić wszystko ze strony współmałżonka”
- „kobieta bez mężczyzny jest nic nie warta”
- „ofiara jest sama sobie winna”.

Tymczasem wiedza naukowa, badania i doświadczenie specjalistów obalają te stereotypy i dowodzą:

- Przemoc w rodzinie występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia lub statusu społecznego czy materialnego. Zdarza się, że lepiej wykształceni sprawcy stosują bardziej wyrafinowane formy przemocy.
- Nie tylko siniaki, złamania czy oparzenia świadczą o przemoc - formami przemocy jest też poniżanie, grożenie, obrzucanie obelgami, zmuszanie do określonych zachowań.
- Ofiary przemocy żyjąc w permanentnej opresji często nie potrafią się bronić ani zmusić do działania – zachowują się nieracjonalnie i niekonsekwentnie,
- Przemoc domowa nigdy nie jest wyjątkowym, pojedynczym wydarzeniem, ma tendencję do powtarzania się. Niezatrzymana eskaluje.
- Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia od odpowiedzialności za działania dokonywane pod jego wpływem.

- Przemoc jest poważnym problemem, który niszczy nie tylko osobę, która jej doświadcza ale również innych członków rodziny.
- Przemoc w rodzinie nie jest nikomu przeznaczona, doznawanie przemocy przez lata nie oznacza, że należy się z takim stanem rzeczy godzić.

IV DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w Polsce została przedstawiona w wynikach ogólnopolskiego badania TNS OBOP pn. „Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w Polsce wobec kobiet i mężczyzn”, przeprowadzonego w listopadzie 2010r. dla Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Na podstawie tego badania sformułowano następujące wnioski:

- Wśród ogółu ofiar przemocy w rodzinie 39% stanowią mężczyźni, a 61% - kobiety.
- Wśród sprawców przemocy w rodzinie (ogółem – niezależnie od form przemocy) 70% stanowią mężczyźni.
- Wśród sprawców przemocy psychicznej w rodzinie 70% stanowią również mężczyźni.
- Wśród sprawców przemocy ekonomicznej w rodzinie 68% stanowią mężczyźni a 32 % - kobiety.
- Wśród sprawców przemocy fizycznej w rodzinie 75% stanowią mężczyźni, a 25% - kobiety.
- Wśród ogółu sprawców przemocy seksualnej w rodzinie 91% stanowili mężczyźni.
- Stereotypy dotyczące przemocy wobec kobiet i mężczyzn akceptowane są przez zdecydowaną mniejszość respondentów, przy czym widoczna jest większa akceptacja mężczyzn dla przemocy w rodzinie niezależnie od formy przemocy oraz tego, czy jej ofiarami padają kobiety czy mężczyźni.
- Ogólnie przemoc w rodzinie stosowana przez kobiety wobec mężczyzn akceptowana jest nieco częściej od przemocy mężczyzn wobec kobiet.
- W opinii badanych fakt bycia mężczyzną wyraźnie zwiększa prawdopodobieństwo dopuszczenia się przemocy fizycznej i seksualnej, natomiast sprawstwo przemocy psychicznej i ekonomicznej jest znacznie słabiej związane z płcią.
- 60% badanych twierdzi, że zna w swoim otoczeniu przynajmniej jedną rodzinę, w której dochodzi do przemocy wobec kobiet, natomiast 32% - że wobec mężczyzn.
- 45% badanej populacji to osoby, które mieszkają lub w przeszłości mieszkały w gospodarstwie domowym, w którym dochodzi lub dochodziło do przemocy w rodzinie.
- 37% badanej populacji to osoby, które mieszkają lub w przeszłości mieszkały w gospodarstwie domowym, w którym dochodzi lub dochodziło do przemocy psychicznej.
- Przemocy, niezależnie od jej formy, najczęściej towarzyszy alkohol (45% przypadków). W dalszej kolejności przemoc współwystępuje z brakiem pieniędzy (18%), problemami małżeńskimi (15%) i problemami w pracy (10%).
- Okazuje się, że jedynie mniejszość rodzin (26%), w których dochodziło do przemocy, korzysta w związku z tym z pomocy jakiejś instytucji lub organizacji. Korzystanie z pomocy częściej deklarują kobiety niż mężczyźni (32% wobec 17%). Najczęściej korzystano z pomocy policji (14%) oraz poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego i zawodowego (9%).

Z badań przeprowadzonych w listopadzie 2011r. przez instytut SMG/KRC pn. „Diagnoza osób stosujących przemoc w rodzinie na obszarze Polski” na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wyłania się smutny obraz przekonań Polaków na temat przemocy w rodzinie. Okazuje się, że mity i stereotypy mogą sprzyjać przemocy lub je usprawiedliwiać, wciąż też istnieje moralne przyzwolenie na stosowanie przemocy:

- 25% respondentów uważa, że na przemoc w rodzinie nie należy reagować, ponieważ nie wiadomo po czyjej stronie leży racja. Zdaniem 21% ankietowanych można potem samemu mieć kłopoty. W opinii 17% badanych można jeszcze bardziej zaszkodzić osobie pokrzywdzonej. 13% uznaje, że to prywatna sprawa tej rodziny.
- 51% respondentów uważa, że w prywatne sprawy rodziny nikt inny nie powinien się wtrącać.
- 20% respondentów uznaje, że „kłótnie, rękoczyn i wyzwiska zdarzają się w niemal każdym domu i nie ma co robić z tego problemu”.
- Według 12% badanych stosowanie kar cielesnych pomaga w wychowaniu dzieci. 29 % uważa, że można skarcić dziecko w ten sposób, gdy zawiodą inne sposoby na jego zdyscyplinowanie i że zdarzają się sytuacje, w których konieczne jest zastosowanie wobec dziecka kary fizycznej.

Ogólnopolskie statystyki policyjne dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie, sporządzane na podstawie realizowanych procedur „Niebieskiej Karty”, pokazują w liczbach ewaluację tego zjawiska na przestrzeni ostatnich lat:

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
liczba ofiar przemocy domowej ogółem	150.266	156.788	157.854	130.682	139.747	132.796	134.866
w tym: kobiety	88.388	91.374	91.032	76.162	81.985	79.811	82.102
w tym : mężczyźni	9.214	10.387	10.313	8.556	10.664	11.728	12.651
dzieci do lat 13	35.137	37.227	38.233	31.001	31.699	27.502	26.802
małoletni od 13 do 18 lat	17.527	17.800	18.276	14.963	15.399	13.755	13.311

W województwie lubuskim realizacja procedury „Niebieskiej Karty” w I półroczu roku 2011 wykazała 10 % spadek interwencji w odniesieniu do analogicznego okresu roku 2010.

W I półroczu 2011r. w województwie lubuskim pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej zostało 2 469 osób. 60% z tej liczby to kobiety.

Największą grupę wśród sprawców przemocy domowej stanowili mężczyźni – 94,1%.

W większości przypadków (63%) sprawcy przemocy domowej byli pod wpływem alkoholu.

W I półroczu 2011r. w województwie lubuskim wszczęto 513 postępowań przygotowawczych z art.207 k.k., zakończono 512 z nich, stwierdzając w tej grupie 292 przestępstwa z art.207 k.k.

Na terenie miasta Gubina statystyka dotycząca przemocy domowej przedstawia się następująco:

Rok	Interwencje domowe ogółem	Interwencje z występowaniem przemocy domowej	Ilość założonych Niebieskich Kart
2006	401	39	31
2007	368	40	35
2008	455	30	29
2009	467	61	48
2010	401	51	50
2011	498	54	48

Ilość wszczętych przez Komisariat Policji w Gubinie postępowań w oparciu o art. 207 kk w ostatnich sześciu latach przedstawiała się następująco:

Rok	Postępowanie prowadzone na podstawie art.207 kk		
	wszczęte	stwierdzone	zakończone
2006	40	18	38
2007	33	20	38
2008	39	23	39
2009	42	21	43
2010	32	25	35
2011	43	32	43

W przypadku przemocy domowej trudno mówić o znaczących różnicach w skali występowania tego zjawiska w poszczególnych rejonach kraju. Analitycy tego problemu wskazują raczej na fakt, iż istniejące różnice w rozkładzie interwencji w różnych rejonach Polski mogą być związane z poziomem ujawniania tego problemu przez ofiary przemocy oraz z zaangażowaniem poszczególnych służb w realizację procedury interwencji wobec przemocy w rodzinie.

V DIAGNOZA ZASOBÓW INSTYTUCJONALNYCH

Na terenie miasta Gubina funkcjonują następujące instytucje, których działanie związane jest z zapobieganiem i zwalczaniem zjawiska przemocy w rodzinie:

- 1) Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej z siedzibą przy ul Gdańskiej 17,
- 2) Komisariat Policji, ul.Różana 1
- 3) Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, ul.Piastowska 18
- 4) Poradnia Pedagogiczno-Psychologiczna, ul.Pułaskiego 1
- 5) Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, ul.Piastowska 24
- 6) Punkt Pierwszego Kontakt dla osób uzależnionych, ul.Gdańska 17
- 7) NZOZ „Horyzont” – oferujący pomoc terapeutów uzależnień, psychologów i lekarza psychiatry, ul.Grunwaldzka 16
- 8) Punkt konsultacyjny dla osób doświadczających przemocy w rodzinie, ul.Gdańska 17
- 9) Ośrodek Interwencji Kryzysowej „Wyspa”, oferujący miejsca noclegowe dla osób i rodzin znajdujących się w sytuacji kryzysowej oraz specjalistyczne poradnictwo ze strony terapeuty, pedagoga i prawnika, ul.Pułaskiego 1
- 10) Powiatowy Dom Dziecka, ul.Obrońców Pokoju 20
- 11) Świetlica Opiekuńczo-Wychowawcza, ul. Gdańska 17

VI CELE GUBIŃSKIEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2012-2017

Cel główny programu:
ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta Gubina.

Cel główny programu będzie realizowany poprzez następujące cele szczegółowe:

- I Podnoszenie świadomości i wrażliwości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie.
- II Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.
- III Doskonalenie jakości systemu pomocy osobom doznającym przemocy.
- IV Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc.

Harmonogram realizacji „Gubińskiego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w latach 2012-2017”:

I Cel szczegółowy: Podnoszenie świadomości i wrażliwości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie.		
Zadania	Sposób realizacji	Wskaźniki realizacji zadania
1) systematyczne diagnozowanie zjawiska przemocy domowej na terenie miasta Gubina	- rejestrowanie wszystkich przypadków przemocy w rodzinie - sporządzanie rocznego raportu dot. Zjawiska przemocy w rodzinie	- roczny raport
2) prowadzenie akcji upowszechniania informacji nt. zjawiska przemocy domowej	- umieszczanie informacji na stronie internetowej UM - publikacja w prasie lokalnej artykułów dotyczących tej tematyki - popularyzacja założeń miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - wydanie miejskiego informatora zawierającego kompleksowe informacje o możliwościach pomocy dla ofiar przemocy w rodzinie	- liczba informacji zamieszczonych na stronie internetowej - liczba informacji prasowych - liczba i rodzaj mediów zaangażowanych w edukację publiczną - wydany informator

3) udział w kampaniach społecznych propagujących pozytywne formy relacji rodzinnych	- współpraca z organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami w realizacji akcji edukacyjnych i kampanii mających na celu zmianę świadomości społecznej w odniesieniu do zjawiska przemocy w rodzinie	- ilość zrealizowanych kampanii informacyjnych - liczba partnerów pozyskanych do współpracy przy realizacji tego zadania
---	---	---

II Cel szczegółowy: Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Zadania	Sposób realizacji	Wskaźniki realizacji zadania
1) szkolenie grup zawodowych realizujących zadania w ramach Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	- szkolenia dla osób przeprowadzających interwencję, - szkolenie grup zawodowych pracujących z rodziną, w tym pedagogów szkolnych - szkolenie członków miejskiego zespołu interdyscyplinarnego	- liczba przeprowadzonych szkoleń - liczba uczestników szkoleń
2) zapewnienie pomocy psychologicznej - - superwizji dla osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie	- organizowanie superwizji dla pracowników MOPS - organizowanie superwizji dla członków miejskiego zespołu interdyscyplinarnego	- liczba osób uczestniczących w superwizjach

III Cel szczegółowy: Doskonalenie jakości systemu pomocy osobom doznającym przemocy.

Zadania	Sposób realizacji	Wskaźniki realizacji zadania
1) udzielanie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej, pozostającym w miejscu swojego zamieszkania	- wdrożenie procedur „Niebieskiej Karty”	- ilość „Niebieskich Kart”
2) udzielanie pomocy ofiarom przemocy poprzez zapewnienie bezpiecznego schronienia	- funkcjonowanie Ośrodka Interwencji Kryzysowej „Wyspa”	- ilość osób korzystających ze schronienia w OIK
3) udzielanie wsparcia psychologicznego i	- funkcjonowanie punktu konsultacyjnego dla osób	- ilość osób korzystających ze

prawnego ofiarom przemocy	doświadczających przemocy w rodzinie, - funkcjonowanie punktów konsultacyjnych	wsparcia psychologicznego, - ilość osób korzystających z poradnictwa prawnego
4) inicjowanie i realizowanie programów psychoedukacyjnych oraz terapii, które są ofiarami przemocy w rodzinie	- realizacja pomocy indywidualnej dla dzieci i młodzieży przez pedagogów szkolnych - inicjowanie i prowadzenie grup socjoterapeutycznych - prowadzenie konsultacji wychowawczych dla rodziców i opiekunów - organizowanie w ramach dotacji udzielanych w trybie realizacji zadań z pożytku publicznego wyjazdów wakacyjnych z programami terapeutycznymi	- rodzaj udzielonej pomocy pedagogicznej, liczba odbiorców - liczba utworzonych grup socjoterapeutycznych - liczba konsultacji udzielonych rodzicom i opiekunom dzieci - liczba dzieci biorących udział w wyjazdach wakacyjnych

IV Cel szczegółowy: Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc.

Zadania	Sposób realizacji	Wskaźniki realizacji zadania
1) stworzenie skutecznego systemu motywowania sprawców przemocy uzależnionych od alkoholu do podjęcia leczenia odwykowego	- systematyczne podnoszenie kwalifikacji członków Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - przygotowanie miejskiego informatora o miejscach i możliwościach uzyskania pomocy dla osób uzależnionych - prowadzenie punktu pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych	- ilość szkoleń dla członków MKRPA - wydany informator - ilość konsultacji udzielonych w punkcie pierwszego kontaktu
2) stworzenie kompleksowego programu edukacyjnego korygującego zachowania agresywne wśród dzieci i młodzieży	- realizacja programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży szkolnej związanych z podnoszeniem kompetencji w zakresie wyrażania emocji i radzenia sobie ze stresem	- ilość zrealizowanych programów - ilość uczestników
3) prowadzenie edukacji rodziców w zakresie wychowywania bez przemocy	- realizacja projektów edukacyjnych w ramach „Szkoły dla rodziców”	- ilość zrealizowanych projektów edukacyjnych - ilość uczestników

Przewidywane efekty realizacji Programu:

1. Pogłębienie wiedzy mieszkańców Gubina na temat zjawiska przemocy w rodzinie.
2. Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
3. Zwiększenie kompetencji osób zaangażowanych w system pomocy rodzinom uwikłanym w przemoc.
4. Zbudowanie na terenie miasta Gubina spójnego, efektywnego systemu reagowania i przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
5. Zmniejszenie zakresu występowania zjawiska przemocy na terenie miasta Gubina.

Monitorowanie realizacji Programu:

Realizacja Programu będzie monitorowana przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, na podstawie zebranych informacji od wszystkich podmiotów i instytucji zaangażowanych w system przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Monitorowanie będzie dotyczyło wszystkich zadań zapisanych w Programie a przypisane do nich wskaźniki będą mierzone systematycznie raz do roku.

Roczne sprawozdanie z realizacji Programu przewodniczący Miejskiego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie będzie przedstawiał Burmistrzowi Miasta Gubina.

Bieżący monitoring pozwoli na doraźną ocenę skuteczności podejmowanych działań i tym samym na bieżące dokonywanie ewentualnych korekt w Programie.

Ostateczne efekty realizacji Programu zostaną podsumowane w roku 2018 – po zakończeniu przewidzianego okresu jego realizacji.